

Arrest

nr. 100 600 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MBENZA, die loco advocaat J.-P. DOCQUIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 14 juli 2011 het Rijk binnen en diende op 19 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 30 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Amerikaanse nationaliteit te bezitten. U bent een 53-jarige ongehuwde man, die geboren werd in de stad New York in de staat New York in de Verenigde Staten van Amerika. Uw vader

heet K. S.. Hij werkte bij de Griekse marine. Toen zijn schip New York aandeed, vroeg uw vader een verblijfsvisum aan en ging hij aan de slag als kok in een Grieks restaurant. Uw moeder heet T.. Na haar eerste huwelijk verliet zij Griekenland en trok ze naar New York – waar ze uw vader leerde kennen. U heeft geen broers of zussen, maar vermeldde wel een broer uit het eerste huwelijk van uw moeder. U heeft echter geen contact met deze persoon. Uw vader is reeds overleden. U heeft het contact verloren met uw moeder. U vermoedt dat ook zij ondertussen heeft overleden. U heeft geen andere familieleden in de Verenigde Staten van Amerika.

U spreekt Grieks en Engels en liep school tot de 5e graad. U wilde verder studeren, maar dat lukte niet. Hierna probeerde u de kost te verdienen met allerlei interim-jobs. U verklaarde dat u tot aan uw vertrek in 2011 in de stad New York hebt gewoond – met uitzondering van de periode 1971-1975, toen u in Griekenland verbleef, een reis naar Egypte in 1989, waar u in de koningskamer van één van de piramiden van Gizeh visioenen kreeg over de toekomst en de periode 2002-2011, waarin u heen en weer reisde tussen New York en California.

U vertelde het grootste deel van uw leven dakloos te zijn geweest. Tevens gaf u aan in verschillende opvangcentra te hebben gewoond en deel te hebben uitgemaakt van verschillende woonzorgprogramma's. U verklaarde in totaal drie keer in de gevangenis te hebben gezeten (1 jaar in 1987 wegens openbare dronkenschap en vechtpartijen, 53 dagen in 2001 wegens wapenbezit, bedreiging en het bezit van valse cheques en 7 maanden in 2005 wegens de schending van uw voorwaardelijke invrijheidsstelling).

U verklaarde dat u tot vier jaar geleden verslaafd was aan de drug crystal-meth. U gaf ook aan dat u in verschillende ziekenhuizen, instituten en opvangcentra als paranoïde-shizofreen bent gediagnosticeerd. U nam hier vroeger medicatie voor, maar omdat u voelde dat dit uw toestand niet verbeterde, bent u hier uiteindelijk mee gestopt.

U vertelde dat u visioenen krijgt waarin u de toekomst kan zien. Zo voorspelde u de Golfoorlog, de ontploffing van het ruimteveer Challenger, de verkiezing van president George Bush en de aanslagen van 9/11. In verband met deze laatste voorspelling, waarvan u de uitkomst ook met eigen ogen aanschouwde, vertelde u dat de aanslag op de WTC-torens in de stad New York niet het werk was Osama Bin Laden of Al Qaeda, maar dat het Amerikaanse Departement van Defensie hier achter zat. Tevens noemde u Dick Cheney, de Republikeinen en verschillende maffiosi als medeverantwoordelijken van deze aanslag.

U verklaarde dat al deze betrokken partijen uw vel willen, omdat ze niet willen dat u tegen hen getuigt en het ware verhaal van 9/11 naar buiten brengt. U verklaarde dat u sinds 2001 door de hierboven vermelde personen en organisaties geïntimideerd en bedreigd werd. Om deze reden verliet u in 2011 uw land. U reisde via Istanbul en Athene naar Cyprus. Op de luchthaven van Larnaka (Cyprus) zag u de rechter die u in uw thuisland veroordeeld heeft. U zag hem samen met zijn vrouw, die hem zei dat hij u moest neerschieten. Op Cyprus wilde u een oude vriend opzoeken, maar toen u hem niet vond keerde u terug naar Athene, van waar u België als bestemming koos. U kwam op 13 juli aan op de luchthaven van Brussel, waar u opnieuw de rechter zag die u veroordeeld heeft. U meende een pistool te zien zitten in zijn broekzak. Op 19 juli vroeg u asiel aan. Momenteel verblijft u in het opvangcentrum van Bastogne. U vertelde dat u ook daar bedreigingen heeft ervaren.

Bij terugkeer vreest u te worden vermoord omdat u weet dat de aanslagen van 9/11 een complot zijn.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw internationaal paspoort, uw geboortakte, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een gerechtelijk document van het hooggerechtshof van New York en een betalingsbewijs van uw consultatie bij psychiater Dr. M.-A. D. (Centre Hospitalier Psychiatrique de Liège) neer.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier kan u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut worden toegekend. U bent er immers geenszins in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De volgende vaststellingen wijzen in deze richting:

U verklaarde dat de aanslag van 9/11 op de WTC-torens een samenzwering is van de Amerikaanse regering ('Enkel het Department of Defence heeft materiaal om die aanslag te plegen. (...) Het verhaal waarmee ze zijn opgekomen, is een samenzwering. (...) Ik denk dat zij dat gedaan hebben, de fascistische schaduwregering. Ze moeten de schuld niet op iemand anders schuiven, op Osama of Al Qaeda.' - CGVS, p. 6). Het CGVS kan niet anders dan opmerken dat het internet (zoekopdracht in

Google op 19 november 2012, met 44 300 000 resultaten voor '9/11' + 'conspiracy' – informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) vol staat met dergelijke complottheorieën. De informatie die u aanbiedt kan dan ook beschouwd worden als gemeengoed. Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat uit algemene informatie blijkt dat aanhangers van dergelijke theorieën niet vervolgd worden. U bracht geen elementen aan waaruit blijkt dat dit in uw geval wel zo zou zijn.

U verklaarde dat u de aanslag van 9/11 op de WTC-torens heeft voorspeld ('Ik had die tragedie voorspeld. (...) Ik had visioenen over het WTC.' - CGVS, p. 6). Het CGVS kan niet anders dan grote vraagtekens bij deze verklaring te plaatsen, omdat men redelijkerwijs toch kan aannemen dat de mens niet in staat is om de toekomst te voorspellen. De vaststelling dat u het omgekeerde beweert (CGVS, p. 6) doet dan ook meer dan wenkbrauwen fronsen. Dit doet uw geloofwaardigheid geen goed. Tevens kan het CGVS niet voorbij het feit dat u in het verleden gediagnosticeerd bent als paranoïde-schizofreen (CGVS, p. 7) en u verklaarde dat u verslaafd was aan de drug crystal meth (CGVS, p. 7). Het CGVS heeft dan ook sterke vermoedens dat uw visioenen eerder bij de hierboven genoemde diagnose en middelengebruik dienen gezocht te worden. In deze context borrelt dan ook de vraag op in hoeverre uw vrees voor vervolging geschiedt op een aardse realiteit dan wel eerder binnen het kader van zowel uw psychiatrische diagnose als ex-verslaving passen. Het CGVS heeft gezien de aard van uw beweringen het sterke vermoeden dat het antwoord op deze vraag eerder binnen dit laatste te zoeken valt.

U stelde te worden geïntimideerd en bedreigd door verschillende 'maffia-types' (CGVS, p. 5) die overal opdoken ('Overal waar ik was zag ik hen op motorfietsen. Ik was het zo moe, zo moe dat ik besloot Amerika te verlaten' - CGVS, p. 5). Los van het feit dat het weinig waarschijnlijk lijkt, dat de Amerikaanse overheid dergelijke louche types zou aanwerven om u te bedreigen, dient het CGVS ook aan te stippen dat het meer dan vreemd overkomt dat het al die jaren louter bij intimidatie bleef ('Dit was van 2001 tot 2011. Heel die tijd werd ik geïntimideerd door gangsters.' - CGVS, p. 6) - zo ook met de twee ontmoetingen met de rechter die u veroordeeld heeft, respectievelijk op de luchthaven van Larnaka (CGVS, p. 6) en op de luchthaven van Brussel (CGVS, p. 6). Ook de dreigementen die u hier in België ontving, passen in dit rijtje (CGVS, p. 6). Het oogt immers heel onwaarschijnlijk dat uw belagers zoveel moeite en tijd zouden investeren om u na te jagen en tegelijkertijd systematisch zoveel kansen zouden laten liggen om u uit de weg te ruimen. Dit doet uw geloofwaardigheid geen goed.

Daarnaast merkt het CGVS op dat u verschillende keren in aanraking bent gekomen met de Amerikaanse overheid. U zat verschillende keren in de gevangenis (CGVS, p. 4). Indien de Amerikaanse overheid daadwerkelijk een bedreiging in u zag, dan zouden ze er alles aan gedaan hebben om u binnen de gevangensmuren te houden. De vaststelling dat dit niet gebeurde en u er zelfs in slaagde op het Amerikaanse grondgebied op een legale manier te verlaten (CGVS, p. 6), oogt dan ook meer dan vreemd - zo ook dat u verklaarde ondervraagd te zijn geweest door de Amerikaanse inlichtingendienst FBI en hierna zonder verdere aanklacht te zijn vrijgelaten (CGVS, p. 5). Met deze verklaringen ondergraaft u de ernst van uw vrees.

De vaststelling dat u over uw rechtstreekse vluchtaanleiding slechts vage, speculatieve en weinig plausibele verklaringen aflegde, de aantasting van uw algemene geloofwaardigheid door het voorgaande en tot slot de afwezigheid van documentaire bewijzen van al deze gebeurtenissen laten niet toe het voordeel van de twijfel toe te kennen voor wat betreft de essentiële feiten van uw asielrelaas. Bij gevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw internationaal paspoort, uw geboorteakte, uw identiteitskaart en uw rijbewijs neer. Deze documenten tonen uw identiteit en nationaliteit aan. Hieraan wordt echter niet getwijfeld. Het CGVS is van mening dat het door u neergelegde gerechtelijke document van het hooggerechtshof van New York geen relevantie heeft voor de beoordeling van uw asioldossier. Daarnaast legde u ook een betalingsbewijs van uw consultatie bij psychiater Dr. M.-A. D. (Centre Hospitalier Psychiatrique de Liège) neer. Het CGVS is van mening dat document weinig relevant is voor de beoordeling van uw asielaanvraag. Volledigheidshalve wil het CGVS dit document en uw verklaringen betreffende uw mentale gezondheid wel aanwenden, om u te wijzen op de geëigende procedure voor de beoordeling van medische elementen. U verklaarde immers dat u in uw land van herkomst ooit de diagnose heeft gekregen van paranoïde-schizofrenie (CGVS, p. 7). Uw verklaring de psychiater Dr. M.-A. D. u adviseerde opnieuw medicatie te nemen (CGVS, p. 7), lijkt deze diagnose te bevestigen. Deze medische problemen houden geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas. U dient zich voor de beoordeling van medische

elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing nietig te verklaren en/of te hervormen zonder dat hij dit nader toelicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.2. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet; een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en een manifeste vergissing in appreciatie. In het uiterst summier opgestelde verzoekschrift voert verzoeker tevens de schending aan van punt 199 van de UNHCR Proceduregids.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Aangezien verzoeker de beoordeling zoals weergegeven in de bestreden beslissing betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De Raad wijst erop dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Waar verzoeker aanvoert dat *“in de huidige stand van het dossier, niet kan worden aangetoond dat het ernstig en erge gevaar niet bestaat”*, wijst de Raad erop dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling berust die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027).

3.2. Verzoeker voert aan dat hij jarenlang geïntimideerd en bedreigd werd in zijn land van oorsprong door *“verschillende mafia-types die overal opdoken”*. Verzoeker werd hierdoor moedeloos en besloot de Verenigde Staten te verlaten.

3.3. Verzoeker heeft en/of had een ernstig drugprobleem. Verzoeker is naar eigen zeggen gediagnosticeerd als paranoïde-schizofreen door een psychiater in Luik. Verzoeker krijgt medicatie toegediend.

3.4. Verzoeker is wellicht eerlijk in zijn verklaringen, doch zijn asielrelaas is doordrongen van de gevolgen van zijn psychische aandoening en de middelen en medicijnen die hij inneemt. Indien *in casu* niet kan verwacht worden dat verzoeker coherent is en hij mogelijk bijzondere wendingen en ongerijmde verklaringen aflegt, dan geven zijn verklaringen samengenomen, wel een voldoende inzicht in zijn aangebrachte asielmotieven. Verzoeker kwam door zijn levensstijl als dakloze en omwille van zijn druggebruik meermaals kort in de gevangenis. Verzoeker pleegde in 1987, 2001 en 2005 meerdere misdrijven (drugs, valse cheques, openbare dronkenschap, vechtpartijen en wapenbezit). Verzoeker werd telkens relatief snel in voorlopige vrijheid gesteld, zodat hieruit minstens kan worden afgeleid dat de strafrechter rekening hield met verzoekers ernstige problemen.

3.5. Er kan worden aangenomen dat verzoeker op straat werd geconfronteerd met "*louche types*" en "*gangsters*" doch uit zijn relaas kan niet blijken dat dit verder gaat dan de ruwe realiteit in achterbuurten en het leven op straat aan de zijkant van de maatschappij. De politieke invullingen van verzoeker inzake voormalig president Bush, staatssecretaris Cheney, 9/11 en Al Qaeda zijn loutere beweringen die niet worden geobjectiveerd in het verzoekschrift en niet kunnen losgezien worden van verzoekers mentale toestand.

3.6. Niettegenstaande verzoekers sociale belemmeringen en zware psychische klachten heeft hij zich vrij bewogen tussen New York en Californië "*waar het weer beter is*". Verzoeker kreeg ook voor zijn internationale reizen de nodige identiteitsdocumenten en reisdocumenten, die hij voorlegt. Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij verzorgd werd in verschillende ziekenhuizen, instituten en opvangcentra. Verzoekers wil tot re-integratie in de maatschappij werd gesteund en gestimuleerd door het sociaal fonds dat 75% van zijn huur betaalde. Verzoeker deed zelf afstand van de steun "*Ik heb de sleutel afgegeven*" (CGVS-verhoor). Verzoeker was tot vier jaar geleden verslaafd aan crystal meth en heeft een ontwenningprogramma gevolgd. Hij stelde zelf gestopt te zijn met zijn medicatie omdat het hem niet hielp. Aldus kan niet worden vastgesteld dat verzoeker omwille van zijn '*politieke visioenen*' onheus behandeld werd, laat staan vervolgd werd. Integendeel verzoeker stelt zelf dat hij gehoord werd door de F.B.I. die hem zonder meer heeft vrijgelaten.

Verzoeker kan aldus -zonder dit overigens ook maar enigszins toe te lichten of uit te werken- niet ernstig beweren dat de vordering gegrond moet worden verklaard omdat niet kan worden aangetoond dat het "*ernstige en erge gevaar*" niet bestaat en hij geen specifieke bescherming kon krijgen.

De neergelegde documenten zijn niet van aard om de Raad anders te doen besluiten nu ze ofwel irrelevant zijn ofwel zijn identiteit en medische toestand aanbelangen die niet ter discussie staan.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar de Verenigde Staten een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker stelde een verzoek tot nietigverklaring in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.10. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK